

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 800/2017
05.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Адмира Шипчанина, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина, адвоката Огњена Петровића и адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.16/16 од 21.10.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 49/17 од 21.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2017. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.16/16 од 21.10. 2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 49/17 од 21.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр.16/16 од 21.10.2016. године окривљени Адмир Шипчанин, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од 30 година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.12.2015. године па до упућивања на издржавање изречене казне затвора.

На основу члана 261. став 3. у вези става 2. тачка 9. ЗКП, обавезан је окривљени Адмир Шипчанин, да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 262. став 2. ЗКП, обавезан окривљени да накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд донети посебно решење.

Истом пресудом окривљени АА, на основу члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство у

саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33 КЗ јер није доказано да је окривљени учинио кривично дело за које је оптужен и одређено да трошкови кривичног поступка у овом делу на основу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 49/17 од 21.02.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, окривљеног Адмира Шипчанина и бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина, па је пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.16/16 од 21.10.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Адмира Шипчанина, адвокат Огњен Петровић и адвокат Новак Рогановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4, 7, 9. и 11. и члана 438. став 2. тачка 1, 2. и 3. ЗКП, због повреда закона из члана 439. тачка 1, 2. и 3. ЗКП и повреде члана 447. став 3. ЗКП као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном и другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Адмира Шипчанина указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводима да је побијаним пресудама прекорачена оптужба у погледу радње извршења кривичног дела увођењем у чињенични опис радње извршења НН лица које Јавни тужилац није навео у оптужници.

Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела које је окривљенима Адмиру Шипчанину и АА било стављено на терет оптужницом Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, Ктз 3/16 од 03.03.2016. године, произлази да су окривљени Адмир Шипчанин и АА, као саизвршиоци уз свест о заједничком деловању у време на начин и на месту ближе описаним у диспозитиву оптужнице

основано сумњиви да су извршили као саизвршиоци кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ.

Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени Адмир Шипчанин оглашен кривим првостепеном пресудом произлази да је овај окривљени као саизвршилац уз свест о заједничком деловању са другим сада непознатим лицем мушког пола извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ, за које је оглашен кривим, док је окривљени АА, ослобођен од оптужбе да је као саизвршилац извршио кривично дело тешког убиства из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ јер није доказано да је овај окривљени учинио дело за које је оптужен.

По налажењу Врховног касационог суда, измена чињеничног описа радње извршења кривичног дела у првостепеној пресуди у односу на оптужни акт, не може представљати прекорачење оптужбе, обзиром да је током овог кривичног поступка на несумњив начин утврђено да је кривично дело за које је окривљени Адмир Шипчанин оглашен кривим, извршено у саизвршилаштву, као и да није доказано да је окривљени АА, учествовао у извршењу тог кривичног дела због чега је ослобођен од оптужбе, па је увођење НН лица у чињенични опис радње извршења првостепене пресуде нужна измена која је у складу са утврђеним чињеничним стањем у овом кривичном поступку, а којом изменом није нарушен идентитет оптужбе и пресуде, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, неосновани.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина указује на повреду закона из члана 439. тач.1. и 2. ЗКП, наводима да и из изреке првостепене пресуде произлази да је окривљени заједно са НН лицем дошао у намери да позајми новац, тако да се у конкретном случају не може говорити о извршењу кривичног дела из користољубља, а што је од значаја за правну квалификацију кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим као и за само постојање кривичног дела.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени Адмир Шипчанин, оглашен кривим, јасно произлази да је мотив овог окривљеног и НН лица био да од оштећеног сада пок. ББ одузму новац што значи да је мотив извршења овог кривичног дела користољубље, па је правилан став првостепеног суда да кривичноправне радње окривљеног Адмира Шипчанина, треба квалификовати као кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 5) у вези члана 33. КЗ, док су наводи захтева бранилаца овог окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Адмира Шипчанина, којима се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 7) и

члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да наведене повреде нису образложене нити произлазе из образложења захтева.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Адмира Шипчанна, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду члана 447. став 3. ЗКП, обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљеном и његовом браниоцу било дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић